

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова
Христо Минев**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6285** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите срещу Решение от 31.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, по н.а.х.д. №15453/2019г. С оспореното решение съдът е отменил Наказателно постановление (НП) №К-0052696 от 15.07.2019г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на основание чл.222а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) за нарушение на чл.113, ал.1, във връзка чл. 113, ал.2 от същия закон.

Касаторът КЗП навежда доводи за незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Навежда доводи, че съдът е отменил наказателното постановление в противоречие със закона, като е приел, че липсва дата на извършване на нарушението. Счита, че извършеното нарушение е установено по несъмнен начин, както и че наложената санкция е съобразена с имущественото състояние на нарушителя. Моли съдебното решение да бъде отменено и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът [фирма] оспорва жалбата. Твърди, че не е извършил вмененото му нарушение. Претендира разноски.

Прокурорът дава становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна..

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. Административнонаказателното производство е образувано във връзка с жалба на потребител. На 05.01.2019г. потребителят е закупил от ответника мобилен телефон А. iPhone XS, който притежава международен сертификат IP68, гарантиращ най-висока степен на устойчивост на прах и твърди частици и защита от продължително потапяне във вода на дълбочина повече от 1,5 метра. По сертифицирания старнадарт устройството трябва да е затворено херметически, а ако в него попадне вода, тя не трябва да предизвиква повреди по електронните компоненти. Това се установява от представеното Становище с изх.№2749/10.04.2019г. от [фирма] пред КЗП, в което са дадени обяснения относно техническите характеристики на продукта. Потребителят е подал жалба до КЗП, след като един месец след закупуването му мобилният телефон е започнал да има нарушения и смущения във функциите си. На 28.01.2019г.потребителят е предявил рекламацията пред ответника с искане за извършване на гаранционен ремонт, която е приета от ответника и надлежно заведена. На 04.02.2019г. ответникът е отказал гаранционното обслужване поради наличие на следи от корозия, индикатори за влага и доказателства за навлизане на влага.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който са описани извършените проверки и са цитирани разпоредбите на чл.113, ал.1 във връзка с чл.113, ал.2 от ЗЗП. За дата на нарушението е посочена датата на отказа на гаранционното обслужване – 94.02.2019г. Административно-наказателното обвинение е ясно и точно.

Районният съд е отменил наказателното постановление на първо място на процесуално основание като е приел, че АУАН не отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 42, т.3 от ЗАНН, тъй като не е посочена конкретната дата на извършване на нарушението. Според въззивния съд датата на нарушението следва да се определи като се изхожда от разпоредбата на чл.113, ал.2 от ЗЗП, съгласно която привеждането на потребителската стока в съответствие с договора за продажба трябва да се извърши в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията от потребителя – т.е. 28.02.2019г., независимо от изричния отказ, тъй като този срок ответникът е можело да размисли и да промени решението си и да извърши гаранционния ремонт. Този извод на въззивния съд е неправилен. Срокът по чл.113, ал.2 е императивен, но при постановен изричен отказ не е задължително да се изчака той да изтече. Произнасянето на продавача в рамките на този срок се счита за решение по рекламацията. Правилно

административнонаказващият орган е възприел датата на отказа за гаранционно обслужване като дата на нарушението.

Въззивният съд е разгледал наложената санкция и по същество, като е приел, че не е налице установено нарушение, тъй като административнонаказващият орган не е установил, че се касае за фабричен дефект. Въззивният съд е изказал предположение, че е възможно потребителят да е изпуснал телефона в басейн с дълбочина повече от 1,5 метра или телефонът да е престоял във водна среда. С тези мотиви въззивният съд е приел, че ответникът не дължи гаранционен ремонт на потребителя и неговата административнонаказателна отговорност е неправилно ангажирана.

Тези изводи не се споделят от настоящата съдебна инстанция. Устройство с международен сертификат с висока спенен на водоустойчивост не би следвало да корозира 20 дни след закупуването му – това означава, че устройството не е добре херметизирано, което сочи на фабричен дефект. Няма никакви доказателства за неправилна употреба на телефона, които да са представени от ответника. Административнонаказващият орган не е длъжен да събира доказателства за станвяване на отрицателни факти, а именно – че телефонът не е изпуснат в дълбок басейн или не е престоял продължително време във водна среда, за да приеме че е налице фабричен дефект. Още повече, че сертификатът IP68 гарантира водоустойчивост и защита на устройството именно от продължително потапяне във вода на дълбочина повече от 1,5 метра. За да отмени наказателното постановление, въззивният съд е основал решение си не на доказателствата по делото, а на догадки и предположения, което го прави неправилно и необосновано.

Извършеното нарушение е установено по безспорен начин, както и неговата противоправност и наказуемост. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Деянието е подведено под относимата правна норма, а наложената санкция е в рамките на законоустановената. Наказателното постановление е правилно и трябва да бъде оставено в сила, а решението на въззивния съд следва да се отмени.

При този изход на правния спор искането на ответника за присъждане на разноски е неоснователно. Касаторът не е поискал присъждане на разноски, поради което съдът не се произнася по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.222 ал.1 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 31.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, по н.а.х.д. №15453/2019г.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №К-0052696 от 15.07.2019г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/